

Arrest

nr. 271 047 van 8 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 31 juli 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 6 augustus 2019 om internationale bescherming. Op 2 december 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Peruviaanse nationaliteit en bent afkomstig uit Huanuco. Sinds uw 13 jaar woont u in Lima. In oktober 2018 leerde u uw huidige partner, L. F. P. C. (...), kennen. Hij bezit de Venezolaanse nationaliteit. Aanvankelijk ging alles goed. Uw partner vond echter moeilijk werk omdat hij Venezolaan is. In Peru heerst immers een negatief beeld over Venezolanen. Hij vond enkel een slecht betaalde job en leefde in mensonwaardige omstandigheden. Daarom trok hij eind november 2018 bij u in. Wanneer hij u kwam oppikken op uw werk of wanneer jullie samen op straat liepen, werden jullie scheef bekeken en uitgescholden. Al gauw kwamen er ook klachten van andere bewoners in het appartementsgebouw omdat u er met uw Venezolaanse partner samenwoonde. Op 15 juli 2019 moest uw huurcontract vernieuwd worden. De huisbaas weigerde evenwel u een nieuw contract te geven. Jullie zochten enige tijd naar een nieuwe stek maar werden overal de deur gewezen, eenmaal duidelijk werd dat uw partner Venezolaan is. Het vijandige klimaat ten aanzien van Venezolanen en de voortdurende beledigingen en waarschuwingen aan uw adres dat u met uw relatie uw eigen doodvonnis tekende, werden u te veel. Op 30 juli 2019 verliet u Peru. Op 6 augustus 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. In geval van terugkeer vreest u opnieuw dagelijks het slachtoffer te worden van de xenofobie. Daarnaast vreest u dat uw partner en u vermoord zullen worden door Venezolaanse criminele bendes die neerstrijken in Peru. Op 8 juli 2020 werd uw dochter G. S. (...) geboren in Halle.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 12 juli 2019 met een geldigheidsduur van vijf jaar; uw identiteitskaart en de geboorteakte van uw dochter. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u verder nog een artikel neer over Venezolaanse criminelen in Peru en enkele artikelen over discriminatie ten aanzien van Venezolanen in Peru.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verliet Peru omdat u de dagelijkse beledigingen ten aanzien van u en uw partner niet meer aankon. Het ging steeds om verbale vernederingen. Fysiek werden u of uw partner nooit aangevallen (CGVS, p. 8-9). Deze feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u naar aanleiding van deze feiten nooit naar de politie stapte om een aangifte te doen. U meende dat de politie er geen aandacht aan zou schenken indien u niet over bewijzen beschikte. Nadat uw huisbaas een nieuw huurcontract weigerde omdat u met een Venezolaan samen bent, stapte u evenmin naar de politie. U had er niet aan gedacht om naar de autoriteiten te stappen (CGVS, p. 11-12). Indien u echter de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend niet tegen optreden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met uw autoriteiten (CGVS, p. 12).

Voor wat betreft uw vrees dat Venezolaanse criminele bendes u en uw partner zouden doden in Peru moet worden opgemerkt dat het om een blote bewering gaat. U en uw partner kwamen in Peru nooit op enige manier in contact met dergelijke criminelen (CGVS, p. 12-13).

Ook wat uw dochtertje G. S. (...) betreft, zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat zij zich niet met u in Peru zou kunnen vestigen. Uit de beschikbare informatie, waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u mits de nodige administratieve stappen probleemloos de Peruaanse nationaliteit voor uw dochtertje kan bekomen. De Peruaanse nationaliteitswetgeving stelt immers dat iemand die in het buitenland is geboren als zoon of dochter van een Peruaanse vader of Peruaanse moeder als Peruaans staatsburger wordt beschouwd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit en de identiteit van uw dochter staan niet ter discussie. Het artikel over Venezolaanse criminelen houdt geen enkel verband met uw situatie. Voor wat betreft de overige artikelen ontkent het CGVS niet dat discriminatie ten aanzien van Venezolanen voorkomt in Peru. Supra werd echter beargumenteerd dat de door u beschreven feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Ten slotte wijs ik erop dat in het dossier van uw partner een beslissing van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen. Zijn dossier werd ten aanzien van Venezuela beoordeeld. Voor het verkrijgen van een verblijfstitel op basis van familiehereniging met een erkend vluchteling dient u de daartoe geëigende procedure te volgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/1, § 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat zij tevens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

Zij vangt aan met een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en stelt dat in de mate waarin er zich contradicties en omissies in haar verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van haar asielaanvraag te besluiten, waarna zij citeert uit rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State.

Voorts betoogt verzoekster dat de commissaris-generaal een volledig verkeerde appreciatie heeft gemaakt van haar asielaanvraag. Zij wijst erop dat haar partner – en tevens de vader van haar kind – in België erkend is als vluchteling en verwijt de commissaris-generaal klaarblijkelijk de toepasselijke wetgeving niet te kennen en er ten onrechte van uit te gaan dat zij zou kunnen terug keren naar Peru om van daaruit een aanvraag tot gezinshereniging in te dienen, terwijl niets minder waar is. Zij is immers niet gehuwd met haar partner waardoor er geen officiële band tussen hen beiden bestaat op basis waarvan zij een (aanvraag tot) gezinshereniging zou kunnen indienen. Er bestaat immers niet zoiets als een aanvraag tot gezinshereniging met een feitelijke partner. Ook hun kind zou door deze beslissing naar Peru moeten terugkeren, dat terwijl haar vader hier erkend werd als vluchteling, zo stelt verzoekster nog. Zij meent dat de commissaris-generaal bijzonder onredelijk en onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van haar dossier en stelt dat deze beslissing het haar en haar gezin onmogelijk maakt om een gezin te vormen en met zich brengt dat zij – voor God weet hoe lang – van elkaar gescheiden worden.

Daarna haalt verzoekster artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet aan, dat stelt dat de commissaris-generaal ten allen tijde rekening dient te houden met het hoger belang van het kind bij de beoordeling van een asielaanvraag. Zij vervolgt:

“Uit de huidige beslissing blijkt klaarblijkelijk dat verwerende partij dit op geen enkel ogenblik heeft gedaan. Zij stelt zondermeer dat het kind de Peruviaanse nationaliteit zou kunnen aanvragen bij terugkeer en aldaar verblijven – quod certe non. Nergens uit het dossier blijkt dat verwerende partij een concreet onderzoek heeft gevoerd naar de situatie van (het kind van) verzoekende partij en/of zij weldegelijk de Peruviaanse nationaliteit zou kunnen bekomen? En zelfs mocht dat het geval zijn, waarom heeft verwerende partij niet onderzocht of het kind van verzoekende partij en haar Venezolaanse partner die erkend werd als vluchteling niet als een Venezolaanse onderdaan dient te worden beschouwd en ook mee erkend dient te worden met haar vader?? Verwerende partij heeft het slechtst mogelijke scenario gekozen in hoofde van het kind en heeft verzoekende partij en haar kind de

internationale bescherming geweigerd waardoor zij onherroepelijk van elkaar gescheiden zouden worden, wat een flagrante schending uitmaakt van artikel 57/1,§4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onredelijk te werk is gegaan en haar ten onrechte internationale bescherming heeft geweigerd. Ook blijkt volgens haar uit alles dat de commissaris-generaal zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, Peru, te hebben verlaten omwille van de problemen die zij en haar partner er kenden door de Venezolaanse nationaliteit van haar partner. Zij zouden er scheef bekeken en uitgescholden zijn geweest en voortdurend beledigingen en waarschuwingen hebben gekregen. Op de koop toe zou haar huisbaas haar geweigerd hebben een nieuw huurcontract te geven en zouden zij en haar partner bij hun zoektocht naar een nieuwe woonst overal de deur gewezen zijn eenmaal duidelijk werd dat haar partner de Venezolaanse nationaliteit heeft. Verzoekster stelt bij terugkeer naar Peru te vrezen dat zij opnieuw dagelijks het slachtoffer zal worden van xenofobie en dat zij en haar partner vermoord zullen worden door Venezolaanse bendes. Tevens verklaart verzoekster dat op 8 juli 2020 haar dochter in België werd geboren.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal dat hij na onderzoek van al de door verzoekster aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier vaststelt dat hij verzoekster noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Hij komt tot deze vaststelling op basis van de volgende overwegingen:

"U verliet Peru omdat u de dagelijkse beledigingen ten aanzien van u en uw partner niet meer aankon. Het ging steeds om verbale vernederingen. Fysiek werden u of uw partner nooit aangevallen (CGVS, p. 8-9). Deze feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u naar aanleiding van deze feiten nooit naar de politie stapte om een aangifte te doen. U meende dat de politie er geen aandacht aan zou schenken indien u niet over bewijzen beschikte. Nadat uw huisbaas een nieuw huurcontract weigerde omdat u met een Venezolaan samen bent, stapte u evenmin naar de politie. U had er niet aan gedacht om naar de autoriteiten te stappen (CGVS, p. 11-12). Indien u echter de autoriteiten niet inlicht van bepaalde feiten, kunnen zij er vanzelfsprekend niet tegen optreden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met uw autoriteiten (CGVS, p. 12).

Voor wat betreft uw vrees dat Venezolaanse criminele bendes u en uw partner zouden doden in Peru moet worden opgemerkt dat het om een blote bewering gaat. U en uw partner kwamen in Peru nooit op enige manier in contact met dergelijke criminelen (CGVS, p. 12-13).

Ook wat uw dochtertje G. S. (...) betreft, zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat zij zich niet met u in Peru zou kunnen vestigen. Uit de beschikbare informatie, waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u mits de nodige administratieve stappen probleemloos de Peruaanse nationaliteit voor uw dochtertje kan bekomen. De Peruaanse nationaliteitswetgeving stelt immers dat iemand die in het buitenland is geboren als zoon of dochter van een Peruaanse vader of Peruaanse moeder als Peruaans staatsburger wordt beschouwd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit en de identiteit van uw dochter staan niet ter discussie. Het artikel over Venezolaanse criminelen houdt geen enkel verband met uw situatie. Voor wat betreft de overige artikelen ontkent het CGVS niet dat discriminatie ten aanzien van Venezolanen voorkomt in Peru. Supra werd echter beargumenteerd dat de door u beschreven feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Ten slotte wijs ik erop dat in het dossier van uw partner een beslissing van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen. Zijn dossier werd ten aanzien van Venezuela beoordeeld. Voor het verkrijgen van een verblijfstitel op basis van familiehereniging met een erkend vluchteling dient u de daartoe geëigende procedure te volgen."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging en het stellen dat in de mate waarin er zich contradicties en omissies in haar verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas te besluiten, terwijl nergens in de bestreden beslissing op basis van contradicties of omissies wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Waar verzoekster erop wijst dat zij niet naar Peru kan terugkeren om van daaruit een aanvraag tot gezinshereniging in te dienen nu zij niet gehuwd is met haar partner en er niet zoiets bestaat als een aanvraag tot gezinshereniging met een feitelijke partner, wijst de Raad erop dat met de bestreden beslissing uitsluitend uitspraak dient te worden gedaan over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (cf. RvS 30 september 2008, nr. 186.661, en RvS 12 maart 2008, nr. 180.930) en dat deze problematiek daarmee geen verband houdt, zodat het motief daarover in de bestreden beslissing als overtollig dient te worden beschouwd en de kritiek daarop niet kan leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing, laat staan tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Het betoog van verzoekster dat de bestreden beslissing het haar en haar gezin onmogelijk maakt om een gezin te vormen en met zich brengt dat zij – voor God weet hoe lang – van elkaar gescheiden worden, is dan ook niet dienstig. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoekster niet aantoont dat haar dochter geen verblijfsrecht zou kunnen bekomen op basis van haar hoedanigheid van kind van een erkend vluchteling en dat zij op haar beurt geen verblijfsrecht zou kunnen bekomen op basis van haar hoedanigheid van ascendent van haar minderjarig kind en dat zij evenmin *in concreto* aantoont dat zij niet met haar partner in het huwelijk zou kunnen treden en op basis daarvan een verblijfsrecht zou kunnen bekomen in België.

Waar verzoekster de commissaris-generaal nog verwijt geen rekening te hebben gehouden met het hoger belang van haar kind en verwijst naar artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat de bepalingen aangaande het hoger belang van het kind geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Waar verzoekster aanvoert dat haar kind bij een terugkeer naar Peru niet de Peruviaanse nationaliteit zou kunnen aanvragen en aldaar zou kunnen verblijven, beperkt zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoekster heeft een dergelijke argumentatie in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik aangevoerd, laat staan dat zij ter zake bewijzen heeft aangebracht, en kan de commissaris-generaal dan ook niet dienstig verwijten daar geen onderzoek naar te hebben gedaan. Hetzelfde kan worden gesteld waar verzoekster laat gelden dat niet onderzocht werd of haar kind *“niet als een Venezolaanse onderdaan dient te worden beschouwd en ook mee erkend dient te worden met haar vader”*. De Raad wijst erop dat het verzoekster toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, waaronder alle documentatie of stukken in haar bezit met betrekking tot haar identiteit en nationaliteit(en) en deze van haar kind, zo spoedig mogelijk aan te brengen en dat het niet aan de commissaris-generaal is om daarover te speculeren.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de determinerende motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Peru.

2.3.2.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger, onder punt 2.3.1., gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Peru zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Peru actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming

zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN